

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر دلبستگی به مکان در مجموعه های مسکونی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

منصوره براتی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

محمدرضا میاهی - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مریم هوشنگی - کارشناسی ارشد گروه معماری، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر کیفیت مسکن مورد توجه بسیاری از پژوهشگران و صاحب نظران قرار گرفته است. آپارتمان ها و مجتمع های مسکونی در کلانشهرها، با هدف توسعه مسکن و به عنوان راه حلی برای مشکل تامین مسکن به کار گرفته شده است. اما متأسفانه نگاه اغلب افراد ساکن در مجموعه های مسکونی به فضای زندگی خود، نگاهی غریبه و عاری از تعلق و دلبستگی به آنست و اکثراً در پساذهن خود چنین تصور می کنند که مکان زندگی شان محل دلخواه نبوده و باید روزی آن را ترک و به جای دیگر بروند. این در حالی است که دلبستگی به مکان به تعامل فرد با مکان منجر می شود، به گونه ای که فرد خود را قسمتی از مکان می داند و از این رو مکان برای او ارزشمند می شود. در این راستا پژوهش حاضر سعی دارد بر پایه مرور متون و اسناد مرتبط در این حوزه ضمن ارایه تعاریف دلبستگی به مکان به بررسی علل و عوامل دخیل در آن بپردازد. از این رو با توجه به پژوهش صورت گرفته، عوامل تاثیرگذار بر افزایش حس دلبستگی به مکان در مجموعه های مسکونی عبارتند از: دید و منظر مطلوب و امکان تماشای مناظر طبیعی، تامین تسهیلات و امکانات رفاهی، برقراری تعاملات اجتماعی، نوع و کیفیت دسترسی به بلوک های ساختمانی و واحدهای مسکونی، کیفیت مناسب فضاهای داخلی، برقراری احساس امنیت، اصول منظر شهری و طراحی نمای مجموعه با الهام از معماری بومی منطقه، کیفیت بالای آسایش اقلیمی. نتایج چنین پژوهش هایی به تدوین ضوابط طراحی مناسب تر کمک می کند و امکان طراحی مسکن با کیفیت تر را فراهم می کند.

کلمات کلیدی:

مسکن، مجموعه مسکونی، حس دلبستگی به مکان، راهکار طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709580>

